

141231 Nyårsbön, första årgången Johan Svedberg

4 Mos 6:22-26

Olof läste ur Fjärde Mosebok. Ur berättelsen om Israels folks vandring genom öknen och beskriver hur Gud är med dem.

I sjätte kapitlet blir Moses tillsagd av Gud att ge Aron, som var Mose bror, en välsignelse som han och hans söner ska läsa över folket.

Så här står det – Säg till Aron och hans söner: Med dessa ord skall ni välsigna Israels folk: Herren välsignar dig och beskyddar dig. Herren låter sitt ansikte lysa mot dig och visar dig nåd. Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin fred.

Varje människa har en inneboende rätt till liv. Detta värnas genom den etik vi formulerar, den moral vi lever efter, de regler och konventioner vi sätter upp.

Välsignelsen Gud gav Aron och som vi fortsätter att förvalta är som en konvention vi har fått för att värna människans unika värde.

Det händer något när vi välsignar. Gud vänder sitt ansikte till oss, med beskydd, med sitt ansikte, med frid och fred.

Det är vad vi säger – *Herren välsigne dig och bevara dig, Herren låter sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig. Herren vänder sitt ansikte till dig och give dig frid.*

Utan att vi förväntas göra något blir vi välsignade. Det är en gåva vi får utan förväntan på svar eller motprestation.

Vi blir välsignade. Synliggjorda av Gud och omslutna av Guds beskydd.

Varje gång jag får utdela Guds välsignelse, gör jag det med stolthet och jag känner att jag gör det på Guds uppdrag.

För många är välsignelsen trygghet att få ta emot. En skön avslutning på gudstjänsten som man bär med sig.

Jag ser ofta att personer sluter sina ögon och tar emot. Låter sig fyllas av välsignelsen.

Men jag tror att välsignelsen också är en kraft. När livet hotas – för kvinnor som misshandlas, barn som utnyttjas - då är välsignelsen beskyddande.

Ett skyddande livsrum där man kan överleva när omgivningen håller på att förgöra en.

Orden skapar ett skyddande livsrum för den vars värde håller på att förgöras av hot, våld och övergrepp.

Det kan låta tveksamt, men när ingen annan går att lita på så blir Guds närvaro stark. Den plåga Jesus utstod är som den jag utstår i min utsatthet. Likheten blir stark, och närvaron blir starkt. Och välsignelsens ord verkliga. Att Gud är närvarande och beskyddande.

Välsignelsen är mer än en bön. Välsignelsen är Guds hälsning till oss. Guds löfte till oss om att vi är beskyddade, vi är sedda, vi är omslutna.

I vårt samhälle finns många regler och konventioner som går välsignelsens ärende – skolplikten, lagen mot aga, anmälningsplikten är bara några exempel. Dessa skyddar oss och ger oss trygghet.

De är välsignande – värnar människans värde.

Vi ska använda dessa regler och konventioner, och vi ska använda vår klokskap och säga ifrån när människovärdet hotas och reglerna inte följs.

Med dem ger vi varandra livsrum och skyddsrum.

Våra liv präglas av välsignelsens ord. Detta säger jag inte i kontrast till någon annan tro eller någon annan livsorientering. Jag har inget intresse av att skapa skillnader.

Tvärtom är det intressanta att Guds ord till Aron fortfarande lever. Att den aronitiska välsignelsen utdelas i slutet av varje gudstjänst. Och att varje människa i den får sitt skydd, får sin bekräftelse och sitt värde.

Herren välsignar dig och bevarar dig.

Längst bak på psalmbokens hårda pärm finns välsignelsen nedskriven. Gör gärna orden till dina. Använd dem. Välsigna någon som behöver beskydd, som behöver bli sedd av Gud, som behöver möta Guds ansikte.

Använd orden, ge välsignelsen som en gåva. Och du kommer upptäcka att det blir ord till dig själv också.

Det är ord som andas fred, som andas medkänsla, som andas Gud.

Amen